

lige Rædsler, der her ere skildrede, finde Sted. For at man ikke skal tro, at Fysikus Ulrik har haft Uret i, hvad han her skildrer, skal jeg her vise det officielle Sprængningskort. Det vil deraf fremgaa, at hvis blot Fredskrudtmagasin Nr. 1 sprang i Luften, vilde der ske en absolut Ødelæggelse af store Terrainer paa Amdrup, af en Del af Sundbyerne, men Ulykken vilde strække sig helt over Kalvebodstrand og Gasværkshavnen, og betydelige Terrainer der omkring af Sjælland vilde blive fuldstændigt ødelagte, aldeles udslettede og reyne bort. Det er nemlig det, som ærede Medlemmer kunne se her inden for den faste Linie. Men desuden vilde der ske en Ulykke, som var langt større, idet der nemlig ved Sprængningen vilde blive udsendt Bomber og Granater osv. til en Strækning, som vil gaa her, hvor De se denne Linie. De ville se, at den gaar ind i København over Istedgade, raserer hele Kvarteret mellem Istedgade og Kalvebodstrand, gaar helt her over mod Vesterbrogade, gaar tværs gennem Tivoli, her ned mod Knippelsbro, altsaa tager Christiansborg Slot, Ministerialbygningen osv., tager en væsentlig Del af København bort og gaar saa her tilbage ind gennem Sundbyerne. Det var den Ulykke, som vilde hænde, hvis blot Fredskrudtmagasin Nr. 1 sprang i Luften. Men saa maa man ikke glemme, at naar det sprang i Luften, vilde Fredskrudtmagasin Nr. 2 ogsaa springe i Luften og bringe Ulykken videre — efter al Sandsynlighed, thi de to Krudtbeholdningers Krudt vilde jo støtte hinanden, saaledes at Ulykken maaske vilde strække sig helt hen over Børsen og Privatbanken, maaske helt hen over Nationalbanken og Kongens Nytorv. Desuden vil man se, at der her inden for disse røde Cirkler ligger en Række Krudtmagasiner, som kunde springe i Luften, og naar De se disse Cirkler krydse hinanden, ville De se, at de tage den allervæsentligste Del af Sundbyerne bort, saaledes altsaa, at hvis en Ulykke skete der i saa stort Omfang, som den kunde ske, vilde en meget væsentlig Del, maaske en Fjerdedel, maaske endnu mere af København blive fuldstændigt ødelagt, og de store Byer Sundbyøster og Sundbyvester vilde næsten blive fuldstændig raserede. Da dette kom frem,

og da man fik at vide, at disse Ulykker kunde ske blot ved en Uforsigtighed eller ved Lynnedslag, er det klart, at der opstod en stærk Panik her i København, og jeg ønsker, at man fastholder Bevidstheden om hele den mulige Ulykkes Omfang, naar man vil bedømme de Begivenheder, som resulterede af denne Panik.

Det første Skridt, der blev gjort, var, at Sagen blev draget frem den 1. Juli i Københavns Borgerrepræsentation. Borgerrepræsentationens højtærede Formand oplæste ved denne Lejlighed en Skrivelse, der lød saadan: „Under Henvisning til de Meddelelser, der i Pressen fra navngiven kompetent Side ere fremkomne om store Krudt- og Sprængstoffbeholdningers faretruende Beliggenhed i umiddelbar Nærhed af Københavns Kommune, anser jeg det for nødvendigt paa Borgerrepræsentationens Vegne at opfordre Magistraten til, saa hurtigt ske kan, at fremskaffe fornøden Oplysning om de nævnte Forhold og eventuelt foranledige de Skridt foretagne, der fra Kommunalbestyrelsens Side kunne gøres for at søge betryggende Tilstande tilvejebragte“. Borgerrepræsentationen sluttede sig til denne Skrivelse ved at rejse sig, og Borgmester Borup meddelte, at Sagen allerede havde været til Drøftelse i Magistraten, at man var opmærksom paa Forholdenes Vanskelighed, og at der mellem Havnevæsenet og Krigsministeriet var Forhandlinger i Gang, som forhaabentlig vilde føre til en tilfredsstillende Ordning. Det var den 1. Juli. Andendagen derefter var Sagen til Drøftelse i Sundbyernes Sogneraad. Der var man jo om muligt endnu mere interesseret i denne Sag. Her var det saa heldigt, at Chefen for Laboratoriemagasinerne, Kaptajn Kiær, var Medlem af Sundbyernes Sogneraad, og Forhandlingerne der ude fik altsaa en særlig interessant Karakter derved, at en særdeles sagkyndig Mand kunde udtale sig om Forholdet. Kaptajn Kiær udtalte her, at han „havde læst alt det i Bladene fremkomne med stor Interesse, og han mente, at det var hans Pligt som Borger i Kommunen at udtale sig“, og han udtaler saa, at „der fandtes ganske rigtig 4 Krudttaarne, to bag ved Skydebanen og to ved Køhlersvej og Øresundsvej“. — Kaptajn